

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 28.5.2008
СОМ(2008) 333 окончателен

ПРЕПОРЪКА НА КОМИСИЯТА КЪМ СЪВЕТА

за упълномощаване на Комисията за провеждане на преговори за изработване на международен правнообвързващ инструмент за мерки на държавния пристанищен контрол за предотвратяването, възпирането и премахването на незаконния, недеклариран и нерегулиран риболов

I. ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

По време на последното заседание на Комитета за риболов на Организацията на ООН по прехраната и земеделието (ФАО) беше постигнато съгласие, че следва да бъде изработен международен правнообвързващ инструмент за мерки на държавния пристанищен контрол за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеклариран и нерегулиран (ННН) риболов, с оглед на неговото представяне на 28-та сесия на Комитета за риболов на ФАО през февруари 2009 г.¹

Консултация на експерти по този въпрос се състоя във Вашингтон през септември 2007 г.

Техническа консултация, отворена за всички групи на ФАО, ще има за цел окончателното оформяне на проекта за международен инструмент за мерки на държавния пристанищен контрол по време на сесията, която ще се състои от 23 до 27 юни 2008 година.

Мерките на държавния пристанищен контрол бяха определени като ключов инструмент в борбата на международната общност срещу ННН риболов. Следствие на това в частност беше приемането от ФАО през 2005 г. на примерната схема за мерки на държавен пристанищен контрол за борба с ННН риболов. Тази примерна схема осигурява минимални стандарти, които следва да стимулират приемането на мерки от държавите за наблюдение, контрол и инспекции на риболовни кораби под чужд флаг, които желаят да използват техните пристанища. Тя е доброволно и необвързващо средство.

В допълнение, някои регионални организации за управление на рибарството въведоха обвързващи механизми за държавен пристанищен контрол, които трябва да се прилагат от членовете на тези организации, с оглед контрол на законността на разтоварвания, трансбордиране и други операции, извършвани в техните пристанища. В някои регионални организации за управление на рибарството (РОУР) бяха също приети специални правила с цел отказване на достъп до пристанището на кораби, включени в списъка на организацията за кораби, които участват или подкрепят дейности, свързани с ННН риболов.

---

¹ виж номер 68 от Доклада на двадесет и седмата сесия на Комитета на ФАО за риболов (Рим, 5-9 март 2007 г.) „Признавайки спешната необходимост от цялостен пакет от мерки на държавен пристанищен контрол, Комитетът отчита силната поддръжка за предложението на Норвегия за разработване на нов правнообвързващ инструмент, основан на примерната схема за мерки на държавен пристанищен контрол за борба с незаконния, нерегламентиран и нерегулиран (ННН) риболов и на международния план за действие за предотвратяване, възпиране и премахване на ННН риболов. Комитетът одобри следния график: Да бъде организирана консултация на експерти в края на втората половина на 2007 г. за подготовка на проект за споразумение и техническа консултация с цел окончателното оформяне на текста на инструмента през първата половина на 2008 г, както и представянето му на двадесет и осмата сесия на Комитета за риболов през 2009 г. Много членове изтъкнаха, че новият инструмент би представлявал минимален стандарт за държавите на пристанището, като се запазва възможността за тях да приемат по-строги мерки, а други членове подчертаха, че инструментът не трябва да отнема от значението на други вече приети мерки, като нуждата от намаляване на капацитетите за улов.“

Общността е член на ФАО, както и на 13 регионални организации за управление на рибарството. Механизмите за пристанищен контрол, приети в рамките на РОУР, бяха възприети в правото на Общността. Правото на Общността предвижда също общи правила, които се прилагат за разтоварвания на рибни продукти от кораби на трети страни в пристанищата на Общността.

Борбата с ННН риболов представлява основен компонент в Общата политика в областта на рибарството и Общността следва да има възможност да насърчава международното сътрудничество по този проблем, участвайки активно и конструктивно в преговорите за международен инструмент за мерки на държавния пристанищен контрол.

В допълнение на гореизложените съображения следва да бъде отбелязано следното:

- според утвърдената практика на Съда на Европейските общности (основана на *Kramer et al* и последователно потвърдена след това) ЕО има изключителна външна компетентност в областта на рибарството с цел опазването на биологичните морски ресурси;
- Комисията прие на 17 октомври 2007 г. предложението за регламент относно ННН риболов;
- Декларацията на Европейската общност, направена след присъединяването към ФАО, предвижда в точка I б), че ЕО притежава изключителната компетентност в областта на рибарството с цел опазването на биологичните морски ресурси;
- Точка 2.1 от междуинституционалното споразумение Съвет/Комисия, направено след присъединяването на ЕО към ФАО предвижда, че Комисията взема участие и гласува от името на ЕО по въпроси, възникващи в рамките на изключителната компетентност на ЕО;
- В дело C-25/94 относно съответствието на ФАО споразумението, Съда на Европейските общности постанови, че това споразумение Съвет/Комисия се прилага също и в случай, че органите на ФАО провеждат преговори за сключване на конвенция на ФАО.

II. ПРЕПОРЪКА

С оглед на горепосоченото Комисията препоръчва:

- Съветът да упълномощи Комисията да проведе преговори с други заинтересовани страни с цел изработване на международен правнообвързващ инструмент за мерки на държавния пристанищен контрол за предотвратяването, възпирането и премахването на незаконния, недеклаиран и нерегулиран риболов;
- Съветът да сформира специален комитет, който да подпомага Комисията при преговорите, които тя ще води от името на Европейската общност, съгласно Договора; както и
- Съветът да приеме приложените насоки за преговаряне.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Насоки за преговаряне

Комисията води преговорите от името на Общността с цел за изработване на международен правнообвързващ инструмент за мерки на държавния пристанищен контрол, който да бъде поставен в действие за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеklarиран и нерегулиран риболов.

Комисията следва да се увери, че текстът на споразумението е в съгласие с международното право и по-специално с разпоредбите на Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право, Споразумението на ООН, отнасящо се до съхранението и управлението на трансгранично и далекомигриращите рибни видове, както и със Споразумението за насърчаване на спазването на международните мерки за опазване и управление от риболовните кораби в открито море.

Действията на Комисията са съгласувани с целите, преследвани от Общността в рамките на Общата политика в областта на рибарството и доколкото споразумението засяга развиващите се страни, взема предвид насоките, определени в контекста на процеса „Последователност на политиките на развитие“.

Комисията подкрепя създаването на инструмент, който задължава страните да приемат мерки:

- да възпират кораби, участващи или подпомагащи дейности на ННН риболов, да използват техните пристанища;
- да инспектират кораби, намиращи се в техните пристанища, за които се предполага, че са участвали или подпомагали такива дейности;
- да осигурят съответен последващ контрол и да приемат подходящи мерки, в съответствие с международното право, спрямо кораби, за които може да бъде установено, че са участвали или подкрепяли ННН риболов.

Комисията съдейства за включването на споразумението към цялостния подход за предотвратяването, възпирането и премахването на ННН риболов, основан изключително на международното сътрудничество и мерки за мониторинг и контрол, прилагани за цялата верига от риболовни и свързани с тях дейности („от мрежата до чинията“).

Комисията следва да се увери, че споразумението е ефективно насочено срещу ННН риболов, при липса на дискриминация по отношение на кораби, чиято дейност е в рамките на приложимите закони, разпоредби или мерки за опазване и управление.

Комисията поддържа позицията, че разпоредбите на споразумението представляват минимални стандарти, които не ограничават страните, като страни на пристанището в съответствие с международното право, от приемането на по-строги мерки срещу ННН риболов.

Комисията осигурява споразумението да включва съответните разпоредби, позволяващи на Общността да стане страна по него.

Комисията информира Съвета за резултатите от преговорите и, когато е необходимо, за проблеми, които евентуално могат да възникнат по време на преговорите.